

A Régiók Bizottsága véleménye egy évvel lisszabon után: az Afrika–EU partnerség működése és az EU, Afrika és Kína: útban a háromoldalú párbeszéd és együttműködés felé

(2009/C 211/02)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- üdvözli az európai és afrikai szereplőknek a közös stratégia elindítása óta kifejtett erőfeszítéseit és hangsúlyozza, hogy szükség van a nyolc partnerség keretein belül már megkezdett kezdeményezések folytatására, felgyorsítására, erősítésére és bővítésére,
- javasolja, hogy a Régiók Bizottságát vonják be a tematikus partnerségek megvalósításával megbízott csoportok munkájába, főként a millenniumi fejlesztési célokról szóló partnerségbe, az éghajlatváltozásról szóló partnerségbe, valamint a migrációról, a mobilitásról és a foglalkoztatásról szóló partnerségbe; hangsúlyozza, hogy szükség van az európai helyi és regionális önkormányzatok által vállalt decentralizált együttműködési tevékenységek statisztikai felmérésére és az értékelésükre szolgáló uniós eszközök létrehozására; emlékeztet arra, hogy a decentralizált együttműködés kongresszusa a decentralizált együttműködési tevékenységekről az Európai Bizottság és az RB között folytatott párbeszéd jeles fóruma kell hogy legyen, ennek keretében pedig kiemelt helyet kell biztosítani az EU–Afrika kapcsolatoknak,
- üdvözli az Európai Bizottság „Az EU, Afrika és Kína: Útban a háromoldalú párbeszéd és együttműködés felé” című közleményét, és felhívja a figyelmet azokra a cél- és eszközbeli eltérésekre, amelyek az EU és Kína fejlesztéstámogatási politikája között jelenleg fennállnak az afrikai kontinensen; ezek az eltérések még inkább szükségessé teszik a megerősített együttműködést, a jó kormányzásra és az emberi jogok tiszteletben tartására vonatkozó szigorú feltételek fenntartása mellett,
- úgy véli, hogy mostantól kezdve gondoskodni kell az afrikai, európai és kínai helyi és regionális önkormányzatok EU–Afrika–Kína háromoldalú egyezménybe történő integrációjának módozatairól, főként az együttműködés területeinek meghatározása tekintetében,
- ehhez kapcsolódóan hangsúlyozza a gazdasági és pénzügyi válság összefüggésében annak szükségességét, hogy fenntartsuk és megerősítsük az Afrika fejlesztési támogatására előirányzott kereteket.

Előadó: Jean-Louis DESTANS (FR/PES)
Eure megye tanácsának elnöke

Referenciaszövegek:

Egy évvel Lisszabon után: az Afrika–EU partnerség működése

COM(2008) 617 végleges

Az EU, Afrika és Kína: Útban a háromoldalú párbeszéd és együttműködés felé

COM(2008) 654 végleges

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

A. Általános megjegyzések

Az EU–Afrika partnerségről

1. üdvözlí az Európai Bizottság „Egy évvel Lisszabon után: az Afrika–EU partnerség működése” című közleményét, amely a 2008–2010 közötti időszakra vonatkozó cselekvési terv és nyolc tematikus partnerség végrehajtása első évének értékelése, melyek célja az EU–Afrika közös stratégia gyakorlati megvalósítása;

2. üdvözlí az európai és afrikai szereplőknek a közös stratégia 2007. decemberi elindítása óta kifejtett erőfeszítéseit, melyek lehetővé tették egy partnerség és együttműködés alapjainak lerakását „a fejlesztésen túl”, „Afrikán túl” és „az intézményeken túl”.

3. hangsúlyozza azt, hogy ezek az első eredmények nem teszik szükségtelenné a nyolc partnerség keretein belül már megkezdett kezdeményezések folytatását, felgyorsítását és erősítését. Az Unió és Afrika közötti fejlesztési és együttműködési stratégia csak a két partner folyamatos és megerősített elkötelezettségével érheti el a várt hatást. A végrehajtás első évének eredményei ösztönzést kell, hogy jelentsenek az európai és afrikai szereplők számára erőfeszítéseik fokozására és a stratégia hosszú távú sikeréhez való hozzájárulásra;

4. örömmel fogadja az EU és az Afrikai Unió tavaly november 21-én kiadott közös jelentését, amely megismétli az Európai Bizottság következtetéseit;

5. érdeklődéssel fogadja az Európai Bizottság lépését, amely azon túl, hogy mérleget von, ajánlásokat fogalmaz meg a jövőre nézve, a következő célokkal:

— a cselekvési terv végrehajtása során tapasztalt nehézségek leküzdése,

— az összes szereplő általi kollektív elfogadás elősegítése,

— az afrikai kontinens globális és átfogó megközelítésének kialakítása,

— az EU és Afrika együttműködésének és koordinációjának ösztönzése a nemzetközi szervezeteken belül,

— a partnerség céljaival és eredményeivel kapcsolatos kommunikációs intézkedések erősítése a nagyobb átláthatóság és az afrikai és európai népek szorosabb elkötelezettsége érdekében;

6. kiemeli, hogy egyértelmű és elismert az a többletérték, melyet a Régiók Bizottsága, valamint a helyi és regionális önkormányzatok biztosíthatnak ezen ajánlásoknak és a partnerség három pillérének, azon belül is elsősorban „a fejlesztésen túl” és „az intézményeken” túl pillérnek, következésképp az Európai Bizottság közleményében ennek erőteljes tengelyként kellett volna megjelennie;

Az EU, Afrika és Kína közötti háromoldalú párbeszédéről és együttműködéséről

7. üdvözlí az Európai Bizottság „Az EU, Afrika és Kína: Útban a háromoldalú párbeszéd és együttműködés felé” című közleményét, és hangsúlyozza az elindult dinamika fontosságát, amely az első lépés az Afrika érdekében kialakítandó szinergiák irányába;

8. úgy véli, hogy az afrikai kontinens jövője szempontjából alapvető fontosságú az Unió és Kína együttműködésének elindulása. Utóbbiak hatékonyan fejlesztették kétoldalú partnerségüket Afrikával, és a kontinens első, illetve harmadik számú kereskedelmi partnerei, valamint a legnagyobb, illetve második legnagyobb közvetlen beruházók Afrikában;

9. úgy gondolja, hogy helyre kell állítani e háromoldalú megközelítést, figyelembe véve a világ többi részét is, köztük a nagy felemelkedő országokat;

10. felhívja a figyelmet azokra a cél- és eszközbeli eltérésekre, amelyek az EU és Kína fejlesztéstámogatási politikája között jelenleg fennállnak az afrikai kontinensen; ezek az eltérések még inkább szükségessé teszik a megerősített együttműködést;

11. kéri az Afrikai Uniót, az afrikai államokat, továbbá Afrika helyi és regionális önkormányzatait, hogy teljes mértékben vegyék ki részüket az együttműködés témáinak meghatározásában és e háromoldalú párbeszéd megkezdésében. Utóbbi nem szorítkozhat az európai és kínai politikák összehangolására;

12. arra buzdítja Afrika kontinensszintű, nemzeti, regionális és helyi vezetőit, hogy tegyenek javaslatokat azokra az együttműködési területekre, amelyek a véleményük szerint leginkább alkalmasak az afrikai kontinens fejlődésével kapcsolatos kihívások megválaszolására;

13. emlékeztet arra, hogy rugalmas és pragmatikus megközelítést kell elfogadni az összes lehetséges együttműködési téma összegyűjtéséhez anélkül, hogy bizonyos területeket előzetesen kizárnánk;

14. hangsúlyozza „a környezet és a természeti erőforrások fenntartható kezelése” együttműködési téma jelentőségét, tekintettel az energiaforrásokkal kapcsolatban Afrikában tapasztalható intenzív felhasználási politikára;

15. meglepve tapasztalja, hogy az Európai Bizottság az általa javasolt együttműködési témák között nem kezeli prioritásként az egészségügyet, az oktatást és a kutatást, jóllehet Afrika hosszú távú fejlődése szempontjából alapvető fontosságú területekről, valamint az Egyesült Nemzetek és az EU–Afrika partnerség keretében kiemelt jelentőségű intézkedéseként definiált témákról van szó; ezért felkéri az Európai Bizottságot, hogy fejlessze tovább az e területeken megfogalmazott javaslatait;

16. azt ajánlja, hogy az Afrikai Unió kapja meg e háromoldalú kapcsolatban a kiemelt partner szerepét, hogy a nemzeti törésvonalakon túllépve elősegíthető legyen a globális és koherens megközelítés;

17. üdvözlí az EU–Kína csúcstalálkozó 2009. májusi, prágai megtartását, és felkéri a Tanácsot, hogy

- tegyen említést az EU–Afrika–Kína háromoldalú együttműködésről az Európai Bizottság javaslatainak konkretizálás céljából,
- erősítse az együttműködés kilátásait az egészségügy, az oktatás és a kutatás ágazataiban,
- vegye figyelembe az afrikai szereplők által megfogalmazott javaslatokat;

18. hangsúlyozza, hogy az Uniónak afrikai fejlesztéstámogatási politikája végrehajtásának során fenn kell tartania a jó kormányzásra és az emberi jogok tiszteletben tartására vonatkozó szigorú feltételeit, függetlenül attól, hogy az a kétoldalú EU–Afrika együttműködés, vagy a háromoldalú EU–Afrika–Kína együttműködés keretében valósul-e meg;

19. úgy véli, hogy ezt a feltételt dinamikus és progresszív módon kell értelmezni, hogy figyelembe lehessen venni az afrikai államok által a jó kormányzás és az emberi jogok tiszteletben tartása terén eddig elért eredményeket és politikai kötelezettségvállalásokat;

20. hangsúlyozza, hogy az EU–Afrika–Kína együttműködés nem jelentheti a Kína módszereihez és célkitűzéseihez való igazodást, mivel egy effajta közeledés nem feltétlenül

egyeztethető össze az EU értékeivel és elveivel, valamint Afrika hosszú távú érdekeivel; ugyanakkor nem szabad kizárni közös érdekek keresését;

21. megerősíti a Régiók Bizottsága, valamint az európai, afrikai és kínai helyi és regionális önkormányzatok hosszú távú szerepét az EU–Afrika–Kína háromoldalú párbeszéd konkrét megvalósításában, melynek annál is inkább létre kell jönnie, mivel az EU–Afrika, Afrika–Kína és EU–Kína kétoldalú kapcsolatok fejlődésnek indultak.

22. úgy gondolja, hogy a háromoldalú együttműködés és párbeszéd megvalósítása szabályainak figyelembe kell venniük az egyes régiók és területek gazdasági és társadalmi feltételeit, és igazodniuk kell ezekhez, valamint hogy ezeknek a szabályoknak a meghatározásába be kell vonni az EU, Afrika és Kína helyi és regionális önkormányzatait;

23. kiemeli, hogy ki kell dolgozni a háromoldalú együttműködés és párbeszéd megvalósítása nyomon követésének és ellenőrzésének eszközeit a különböző felek által vállaltak betartásának garantálása érdekében;

A gazdasági és pénzügyi válság hatása

24. aggodalmát fejezi ki a nemzetközi gazdasági és pénzügyi válság Afrikára gyakorolt hatásai miatt, jóllehet a figyelem elsősorban a fejlett országok helyzetére irányul;

25. aggodalmát fejezi ki azért is, mert a fejlődő országok továbbra is a háttérbe szorulnak. Afrika például rendkívüli módon alulreprezentált a G20-akban, és emiatt nem tud befolyást gyakorolni a gazdasági válság megfékezésére irányuló nemzetközi döntésekre, holott a válság ezen a kontinensen közvetlen vagy közvetett módon még erőteljesebben érezteti hatását;

26. emlékeztet arra, hogy a gazdasági válság közvetlen vagy közvetett hatása azért erőteljesebb az afrikai kontinensen, mert itt a szociális és gazdasági modellek törekenyebbek. A közvetlen hatás elsősorban az afrikai országok nyersanyagexportjának csökkenésében nyilvánul meg, ami a világgazdaság lassulásának, a külföldi beruházások összeomlásának, az élelmiszerválság hitelmegszorításokból eredő súlyosbodásának, valamint annak a jövedelemkiesésnek tudható be, melyet a fejlett országokban munkanélküliség sújtotta afrikai emigránsok által átutalt pénzeszegek csökkenése okoz. A közvetett hatás pedig mindenekelőtt a fejlesztési támogatások csökkenésében fejeződik ki, valamint abban, hogy a fejlett országok hiteleiket inkább saját nemzeti gazdaságuk támogatására fordítják;

27. emlékeztet arra, hogy az IMF becslései szerint az afrikai kontinensen a gazdasági válság hatása vélhetőleg a gazdasági növekedés lassulásában fog jelentkezni, amely 2009-ben legfeljebb 3 %-os lehet, véget vetve ezzel az utóbbi öt évben tapasztalható 6 %-os átlagos növekedésnek, valamint az afrikai kontinens gazdasági, politikai és társadalmi helyzete folyamatos javulásának;

28. úgy ítéli meg, hogy a válság az erősen szociálpolitikák miatt még súlyosabban érinti majd Afrikát, valamint hogy humanitárius, politikai és társadalmi válságot válthat ki, amely a régióban a bizonytalanság forrását jelentené, továbbá újabb konfliktusok kialakulásának táptalaját adná;

29. ehhez kapcsolódóan hangsúlyozza az EU–Afrika partnerség és az EU–Afrika–Kína együttműködés jelentőségét, valamint annak szükségességét, hogy fenntartsuk és megerősítsük az Afrika fejlesztési támogatására előirányzott kereteket;

30. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy bizonyos tagállamok már jelezték az általuk nyújtott fejlesztési támogatás csökkentését, ami továbbá súlyosbítja Afrika válságos helyzetét;

31. e nehéz pénzügyi helyzet kontextusában megerősíti, hogy az európai helyi és regionális önkormányzatok központi szerepet töltenek be: tevékenységük nem csupán jelentős pénzügyi segítséget jelent, hanem a tudás és a tapasztalatok átadása, valamint az önkormányzatoknak a konkrét projektekben való együttműködése révén túlmutat azon;

B. A helyi és regionális önkormányzatok szerepe az EU–Afrika partnerségben

A helyi és regionális önkormányzatok sajátossága

32. üdvözlí, hogy a civil társadalmat és a nem hagyományos szereplőket figyelembe veszik az EU–Afrika partnerség keretén belül, valamint az Európai Bizottság azon javaslatát, amelynek célja konzultációs tárgyalások szervezése a főbb nem intézményi szereplőkkel – ideértve a civil társadalmat, az egyetemi és kutatási szféra képviselőit, valamint a magánszférát –, hogy lehetővé tegyék számukra a közös stratégia végrehajtásában és ellenőrzésében való aktív szerepvállalást;

33. emlékezteti az Európai Bizottságot arra, hogy különbséget kell tenni egyrészt a helyi és regionális önkormányzatok, másrészt pedig a civil társadalom között, és szükségesnek tartja, hogy az európai helyi és regionális önkormányzatok aktív kapcsolatokat ápoljanak afrikai kollégáikkal, hogy együttműködjenek olyan területeken, mint az oktatás, a városi szolgáltatások (víz és hulladék), infrastruktúrák, közlekedés, kommunikáció, területi gazdasági fejlesztés és a helyi kormányzás támogatása; továbbá arra is emlékezteti, hogy e projektek révén a helyi és regionális önkormányzatok szert tettek az afrikai kontinens gazdasági, szociális és politikai fejlődése szempontjából különösen fontos ágazatokon belüli kompetenciákra, szaktudásra és tapasztalatra;

34. megerősíti, hogy ezért tehát nagyobb szerephez kell juttatni az európai helyi és regionális önkormányzatokat az EU–Afrika partnerség keretén belül, és tapasztalataikat maximálisan ki kell használni;

35. úgy ítéli meg, hogy az Európai Bizottság, korábbi közleményein – különösen a „Helyi hatóságok: a fejlesztés tevékeny szereplői” című közleményén – keresztül nyíltan elismeri a helyi és regionális önkormányzatoknak a fejlődő országokkal folytatott nemzetközi együttműködésben betöltött szerepét; hogy a 2008. november 15–17-én lezajlott „Európai Fejlesztési Napok” című rendezvény révén a helyi és regionális önkormányzatok a Régiók Bizottságával egyetemben bebizonyíthatják a fejlesztési együttműködéshez való hozzájárulásuk jelentőségét, és annak szükségességét, hogy lehetőséget kapjanak arra, hogy fellépjenek a felelősségi körükbe tartozó területeken európai és nemzetközi szinten;

36. úgy látja, hogy mihelyt ezt az Európai Bizottság elismerte, ezt a szerepet meg kell jeleníteni az EU valamennyi együttműködési stratégiájában, különösen az Afrikával folytatott együttműködésben és az EU–Afrika–Kína háromoldalú együttműködés keretében;

37. kéri az Európai Bizottságot, hogy terjessze ki és tegye rendszeresebbé a civil társadalommal és a nem hagyományos szereplőkkel folytatott konzultációt a helyi és regionális önkormányzatokra – akik a párbeszéd megkerülhetetlen szereplői –, valamint a nemzetközi egyesületekre, annak érdekében, hogy garantálja az európai és afrikai helyi és regionális önkormányzatok számára a fejlesztési politika kidolgozásában való részvételt;

38. vállalja, hogy ösztönzi és támogatja az afrikai helyi és területi önkormányzatok koordinációs erőfeszítéseit nemzeti és szubnacionális szinten, aminek célja az RB, valamint az Unió és Afrika helyi és regionális önkormányzatai közötti strukturált párbeszéd megerősítése;

A helyi és regionális önkormányzatok bevonása a partnerségbe

39. úgy véli, hogy az EU–Afrika partnerség keretében a helyi és regionális önkormányzatok együttműködésének három szinten kell megvalósulnia:

- a Régiók Bizottságával közös együttműködési politikák kidolgozásának szintjén, amelynek keretében az RB-t bevonják a partnerség végrehajtási menetrendjének kidolgozásába,
- az együttműködési projektek megvalósításának szintjén, az Európai Unió, az Afrikai Unió, valamint a helyi és regionális önkormányzatok kezdeményezéseinek koordinálásához való hozzájárulás érdekében,
- a partnerség megvalósítása nyomán követésének és értékelésének a szintjén, amelynek célja a közös kötelezettségvállalás és a lakosság bevonása;

40. ebből a célból azt javasolja, hogy a Régiók Bizottságát vonják be a tematikus partnerségek megvalósításával megbízott csoportok munkájába, amelyek a leginkább elkötelezett tagállamokat, az Európai Bizottságot és a Tanács Főtitkárságát tömörítik. A Régiók Bizottsága emlékeztet arra, hogy részt vesz a demokratikus kormányzással és az emberi jogokkal foglalkozó csoport munkájában, és hogy részvételét többek között olyan más partnerségekre is ki kell terjeszteni, amelyekben a helyi és regionális önkormányzatokra fontos szerep hárul, azaz: a millenniumi fejlesztési célokról szóló partnerségre, az éghajlatváltozásról szóló partnerségre, valamint a migrációról, a mobilitásról és a foglalkoztatásról szóló partnerségre;

41. rámutat arra, hogy a helyi és regionális önkormányzatoknak a fejlesztési együttműködésre fordított pénzügyi és emberi erőforrásairól jelenleg nem állnak rendelkezésre pontos, részletes és kimerítő statisztikák, mindamelllett lényeges információról van szó, amely hozzájárul az EU–Afrika partnerség célkitűzéseit szem előtt tartó kezdeményezések koherenciájához és szinergiájához;

42. következképpen hangsúlyozza, hogy szükség van az európai helyi és regionális önkormányzatok által vállalt decentralizált együttműködési tevékenységek statisztikai felmérésére és az értékelésükre szolgáló uniós eszközök létrehozására, különösen Afrikában, figyelembe véve azt a tényt, hogy a helyi és regionális önkormányzatok tevékenységeit nem lehet kizárólag pénzügyi szempontok alapján értékelni, mivel jelentős az általuk nyújtott nem anyagi segítség is;

43. üdvözlí, hogy az Európai Bizottság immár egyetért azzal, hogy decentralizált együttműködési „börzét” kell létrehozni az információcseré támogatása érdekében, valamint hogy új helyi, decentralizált együttműködési partnerségek jöjjenek létre, amelyek a már létező tevékenységekkel összhangban vannak;

44. emlékeztet arra, hogy kész az Európai Bizottsággal együttműködésben létrehozni és működtetni ezt az úgynevezett „börzét”, mégpedig egy internetes portál formájában, amely a decentralizált együttműködésről tartott éves „konferenciák” egyfajta virtuális folytatása lenne;

45. emlékeztet arra, hogy a decentralizált együttműködés kongresszusa a decentralizált együttműködési tevékenységekről folytatott párbeszéd, valamint a stratégiai és politikai gondolkodás jeles fóruma kell hogy legyen; ennek keretében pedig kiemelt helyet kell az EU–Afrika kapcsolatoknak biztosítani az európai és afrikai helyi és regionális önkormányzatok közös munkakultúrájához való hozzájárulás és annak megerősítése érdekében, valamint hogy pontosabb ismeretekkel rendelkezünk a fejlesztéshez kötődő problematikákról és az EU–Afrika partnerségekkel kapcsolatos stratégiai iránymutatások létrejöttéről;

Az afrikai helyi és regionális önkormányzatok bevonása a partnerségbe

46. úgy véli, hogy a helyi és regionális önkormányzatoknak az EU–Afrika partnerségbe történő bevonását nem kell az európai hatóságokra korlátozni;

47. hangsúlyozza, hogy a folyamatban lévő decentralizációs folyamat és az Afrikában végbe menő intenzív urbanizáció a helyi és regionális önkormányzatokat a fejlesztéspolitikai törekvések középpontjába állítja, ugyanúgy, mint a gazdasági és pénzügyi válság Afrikára gyakorolt hatása, amely elsőként helyi szinten érezhető;

48. úgy véli, hogy az afrikai helyi és regionális önkormányzatok részvételét figyelembe kell venni a fejlesztéspolitika hatékonyabbá és koherensebbé tételére irányuló erőfeszítések során;

49. felkéri az Európai Bizottságot, hogy kérje ki a civil társadalom véleménye mellett nem hagyományos szereplők és az európai helyi és regionális önkormányzatok, az afrikai helyi és regionális önkormányzatok, valamint az őket képviselő nemzetközi szövetségek véleményét is;

50. ösztönzi az afrikai helyi önkormányzatok nemzetközi szövetségeit, hogy mélyítsék el az Afrikai Unióval és az afrikai államokkal folytatott koordinációs tevékenységeiket, és erősítsék meg ezáltal az afrikai nemzeti és szubnacionális szinten folytatott tevékenységek közötti szinergiát;

51. hangsúlyozza mind az európai, mind az afrikai helyi és regionális önkormányzatok abbéli szerepét, hogy a lakosságot a fejlődés problematikájára ráébresszék, konkrét együttműködési projektek köré gyűjtve helyi szövetségeket és a fejlődés kérdései által mobilizált polgárokat; ezáltal hozzájárulnak a partnerség sikeréhez, amely nagymértékben függ attól, hogy az északi és déli félteke lakossága mennyiben tud azonosulni az együttműködési és fejlesztési célkitűzésekkel;

Partnerség a demokratikus kormányzás és az emberi jogok területén

52. emlékeztet arra, hogy valóban demokratikus kormányzás egyedül abban az esetben működhet, ha a helyi és regionális önkormányzatok a döntéshozatali folyamatokban ténylegesen részt vesznek;

53. megjegyzi, hogy a helyi és regionális önkormányzatok az általuk kezdeményezett projekteken keresztül támogatják a demokrácia megerősítését és a jó kormányzási politikák kialakítását, mint ahogy azt a helyi kormányzást támogató európai chartában szereplő elvek és beavatkozási irányok is jelzik;

54. hangsúlyozza, hogy mivel a helyi önkormányzatok együttműködnek hétköznapi problémák megoldását célzó projekteken, hozzájárulnak a helyi demokráciába vetett bizalom megerősítéséhez;

55. hangsúlyozza a decentralizált együttműködésnek a fejlesztési politika reformjában betöltött szerepére vonatkozó elvet, amely szerint a sikeres fejlesztési politikának a helyesebb kormányzás a kulcsa, e jó kormányzás kulcseleme pedig annak a felismerése, hogy a legjobb döntéseket a polgárokhoz legközelebb eső szinten hozzák;

A millenniumi fejlesztési célokról szóló partnerség

56. felhívja a figyelmet arra, hogy az EU számos helyi és regionális önkormányzata megalapozott kapcsolatokkal rendelkezik a fejlesztés tekintetében az afrikai országok megfelelő struktúráival. Ez utóbbiak így szakértelemre tettek szert, főként olyan területeken, mint az oktatás, az egészség, a kutatás, a közmuvelődmények (a víz és a hulladékok kezelése), a mesterseges halászat és az akvakultúra, az infrastruktúrák, a közlekedés, a kommunikáció, a környezetvédelem, a vidékfejlesztés, a regionális gazdasági fejlesztés, valamint a helyi önkormányzatok és a politikai decentralizáció támogatását célzó tevékenységek;

57. emlékeztet arra, hogy a helyi és regionális önkormányzatok az afrikai partnereikkel és más fejlődő államokkal közös projekteikre fordított alapok és immateriális segítség révén hozzájárulnak a – millenniumi fejlesztési célok elérését lehetővé tevő – pénzügyi és stratégiai alapok megerősítéséhez;

58. arra kéri fel az Európai Bizottságot, hogy nyújtson jobb tájékoztatást a helyi és regionális önkormányzatok fejlesztési együttműködési intézkedéseiről és támogassa azokat nagyobb mértékben, mivel az általuk konkrét projektek támogatására mozgósított alapok közvetlenül a helyi közösségeknek kedveznek, így pedig közvetlen módon és kevesebb bürokráciával járulnak hozzá az adott területen uralkodó helyzet javításához;

59. arra vállalkozik, hogy megismerteti a helyi és regionális önkormányzatokkal „A fejlesztésben részt vevő nem állami szereplők és helyi hatóságok” elnevezésű fejlesztési programot, hogy a helyi és regionális önkormányzatok az abban rejlő valamennyi lehetőséget kihasználják, valamint arra, hogy adott esetben, az Európai Bizottsággal közösen a könnyebb alkalmazás érdekében a szabályozás kiigazítására tesz javaslatot.

Az éghajlatváltozásról szóló partnerség

60. üdvözlí, hogy az éghajlatváltozásról szóló partnerség figyelembe veszi a helyi szintet, különösen a „Zöld fal a Szaharában” kezdeményezés vonatkozásában, és hangsúlyozza, hogy a meghozott intézkedéseket a helyi sajátos helyzetekhez és szükségletekhez kellene igazítani, mivel azok országról országra – de még országon belül is – jelentősen eltérőek lehetnek;

61. hangsúlyozza, hogy a decentralizált fejlesztési együttműködés, amelyet a helyi és regionális önkormányzatok folytatnak, a helyi és regionális fejlesztés hatékony tényezője, a számos beavatkozási területnek, illetve a sokféle köz- és magán szereplőnek köszönhetően, akiket bevon a folyamatba;

62. úgy véli, hogy a helyi és regionális önkormányzatok ennél fogva képesek ösztönözni a termelés szerveződését, az értékesítési csatornákat, valamint a lakosságot és a környezetet tiszteletben tartó gazdasági tevékenységeket.

A migrációról, mobilitásról és foglalkoztatásról szóló partnerség

63. hangsúlyozni kívánja a helyi és regionális önkormányzatoknak a bevándorláshoz kapcsolódóan játszott elsődleges szerepét, mind az illegális bevándorlás okozta problémák (az érkezők fogadása és kezelése, illegális foglalkoztatás, bűnözés és városi közbiztonság), mind a lakosaiknak nyújtandó szolgáltatások (egészségügy, oktatás stb.) és az integrációs politika tekintetében;

64. emlékeztet arra, hogy közülük néhányan tapasztalattal rendelkeznek a határokon átnyúló és nemzetközi együttműködés területén – főként azok, amelyek nagyobb mértékben érintettek a migráció problémái és következményei által –, amely tapasztalat rendkívül hasznosnak bizonyulhat a migrációhoz és a mobilitáshoz kapcsolódó kérdésekre adandó válaszok megtalálásában.

Az egyéb partnerségek

65. úgy véli, hogy nem szabad elhanyagolni a helyi és regionális önkormányzatok hozzáadott értékét a többi partnerség keretein belül, valamint azt, hogy ezek az érintett lakossághoz való közelségük miatt fontos szerepet játszhatnak; ezzel kapcsolatban a következőket hangsúlyozza:

- a békéért és biztonságért létrehozott partnerség tekintetében lényeges minden, a lakosság egyes kontinenseken jelen lévő konfliktusokkal kapcsolatos tudatosságáért végzett tevékenység ösztönzése, valamint fel kell hívni figyelmüket a menekültek sajátos problémáira,
- az energiával kapcsolatos partnerséget illetően szükséges a decentralizált együttműködést célzó tevékenységek ösztönzése, kiemelve a megújuló energiákat és a hulladékok

csökkentését mikroszintű megvalósítások, illetve minden résztvevőt érintő figyelemfelkeltő tevékenységek segítségével, a főleg a háztartási hulladék keletkezése során tapasztalható anarchikus viselkedésformák elleni küzdelemben,

- a tudománnyal, az információs társadalommal, és a világgal kapcsolatos partnerség tekintetében lényeges, hogy különösen odafigyeljünk a helyi kezdeményezésű projektek kibontakozásának támogatására, amelyek célja a digitális szakadék elleni küzdelem;

66. úgy véli, hogy az előbbieken említett megjegyzések fényében az Európai Bizottságnak elsődleges pénzügyi támogatást kell nyújtania azoknak a decentralizált együttműködéssel kapcsolatos tevékenységeknek, amelyek megfelelnek az EU–Afrika partnerség célkitűzéseinek.

C. A helyi és regionális önkormányzatok szerepe az EU, Afrika és Kína közötti párbeszédben és háromoldalú együttműködésekben

67. úgy véli, hogy mostantól kezdve gondoskodni kell az afrikai, európai és kínai helyi és regionális önkormányzatok EU–Afrika–Kína háromoldalú egyezménybe történő integrációjának módozatairól, főként az együttműködés területeinek meghatározása tekintetében;

68. úgy véli, hogy ki kell bővíteni a háromoldalú együttműködés témáit, figyelembe véve a helyi és regionális önkormányzatok tapasztalatait és szakértelmét, főként azokban a témákban, melyekben általában az ő szakértelmükre van szükség, mint az oktatás, a vízügy, a városi közlekedés, a hulladékok kezelése, az energia és a fenntartható fejlődés, amelyek Afrika hosszú távú fejlesztésének és a millenniumi fejlesztési célok teljesítésének a leglényegesebb ágazatai;

69. emlékeztet az európai, afrikai és kínai helyi és regionális önkormányzatok közötti strukturális különbségekre, legyen szó akár kompetenciákról, méretről, vagy pénzügyi eszközökről, ami még inkább szükségessé teszi a helyi és regionális önkormányzatok gyors integrációját a partnerségbe egy közös munkakultúra kialakulásának előmozdítására;

70. úgy véli, hogy a párbeszédet európai, regionális és tagállami szinten hatékonyan kell megszervezni, de a nemzeti szint alatt is fejleszteni kell;

71. szándékában áll ösztönözni az uniós, afrikai és kínai helyi és regionális önkormányzatok közötti háromoldalú együttműködési projekteket, meglévő kapcsolataira építve, valamint új partnerek és új decentralizációs együttműködési tevékenységek meghatározását támogatva.

Kelt Brüsszelben, 2009. június 17-én.

a Régiók Bizottsága

elnöke

Luc VAN DEN BRANDE